

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

Dato: 26. november 2008
Kontor: Regional sundhed
J.nr.: 2008-1137-91
Sagsbeh.: ja
Fil-navn: psyk\FT-AMU-A13

Besvarelse af spørgsmål nr. 13 (Alm. del), som Arbejdsmarkedsudvalget har stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse den 22. oktober 2008. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Leif Lahn Jensen (S).

Spørgsmål 13:

"Hvor mange personer mener ministeren det kan afholde fra psykologbehandling, at man i mange tilfælde selv skal betale for behandlingen, og hvilken betydning mener ministeren, at dette har for, om disse personer kommer ud på arbejdsmarkedet igen?"

Svar:

"Indledningsvis kan jeg oplyse, at det er en forudsætning for at opnå støtte til psykologbehandling i praksissektoren, at der foreligger en henvisning fra en alment praktiserende læge. Der skal således være lægelig indikation for behovet for psykologbehandling.

Det offentlige giver tilskud til behandling ved psykolog til otte særligt udsatte persongrupper i forbindelse med akut opståede krisesituationer, som f.eks. røveri-, volds- og voldtægtsofre, trafik- og ulykkesofre, pårørende til alvorligt psykisk syge personer, m.fl. Derudover kan personer, der inden de fyldte 18 år har været udsat for incest eller andre seksuelle overgreb, eller som har en let til moderat depression og er mellem 18 og 37 år, modtage tilskud til psykologhjælp i praksissektoren.

Tilskuddet til psykologbehandling udgør 60 pct. af de fastsatte honorarer pr. konsultation og der ydes tilskud for indtil 12 konsultationer pr. behandlingsforløb. Dog med mulighed for genhenvisning for personer med let til moderat depression til maksimalt 12 konsultationer yderligere.

Der er - som det fremgår ovenfor - ikke adgang til vederlagsfri psykologhjælp hos privatpraktiserende psykologer. Det er ikke muligt at oplyse nærmere om, hvor mange som ikke søger psykologbehandling med tilskud af økonomiske grunde.

Imidlertid skal det nævnes, at personer, som lider af en psykisk sygdom, kan søge behandling gennem egen læge og evt. i det psykiatriske behandlingssystem. I sundhedsvæsenet er der således mulighed for efter lægehenvielse at blive behandlet vederlagsfrit af privatpraktiserende psykiatere, og af psykiatere og psykologer ansat i det psykiatriske sygehusvæsen og i distriktspsykiatrien.

Herudover kan jeg henvise til de muligheder, som findes inden for Velfærdsministeriets område. Velfærdsministeriet har til brug for besvarelsen oplyst, "at kommunalbestyrelsen efter § 102 i lov om social service kan give tilbud af behandlingsmæssig karakter til borgere med betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk

funktionsevne eller med særlige sociale problemer. Tilbuddet gives, når dette er nødvendigt med henblik på at bevare eller forbedre borgerens fysiske, psykiske eller sociale funktioner, og når dette ikke kan opnås gennem de behandlingstilbud, der kan tilbydes efter anden lovgivning. Det vil sige, at tilbud af behandlingsmæssig karakter efter lov om social service først gives, når mulighederne inden for det sædvanlige behandlingssystem må anses for at være udtømte.

Det er ikke muligt at sige præcist, hvor mange personer der får tilkendt psykologbehandling efter § 102 eller om størrelsen af udgifterne hertil.

Kommunalbestyrelsen kan desuden efter § 82 i lov om aktiv socialpolitik yde hjælp til udgifter til (egen)betaling af sygebehandling, medicin, tandbehandling eller lignende, der ikke kan dækkes efter anden lovgivning, hvis ansøgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne/egenbetalingen. Personkredsen for § 82 er blandt andet kontanthjælpsmodtagere, førtidspensionister på ny ordning, studerende og personer med lav indkomst.

Der kan alene ydes hjælp, hvis behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrunder. Der kan kun undtagelsesvis ydes hjælp til udgifter til behandling uden for det offentlige behandlingssystem. Dette forudsætter, at der ikke er behandlingsmuligheder inden for det offentlige behandlingssystem, og at behandlingen i hvert enkelt tilfælde er lægeligt velbegrunder. Der kan ikke ydes hjælp til den del af udgiften, som dækkes af en privat forsikring, fx Sygeforsikring Danmark.

Det er ikke muligt at sige præcist, hvor mange personer, der får tilskud efter § 82 til psykologbehandling eller om størrelsen af udgifterne hertil.”

Sundhedslovens muligheder for tilskud til psykologhjælp og den sociale lovgivning giver netop det samspil, som muliggør støtte og behandling også i tilfælde, hvor andre muligheder er udtømte. Personer, som ikke ser sig i stand til at betale deres andel af udgifterne til psykologhjælp, kan, forudsat forudsætninger er til stede herfor, opnå hjælp efter den sociale lovgivning og dermed få den behandling, som er nødvendig for at bevare kontakten til arbejdsmarkedet.”